

Õiguskantsler

Villu Kõve
Riigikohus
kantselei@riigikohus.ee

Teie 20.02.2020 nr 9-2/200294/2000944

Meie 17.03.2020 nr 9-2/200294/2001418

Arvamus põhiseaduslikkuse järelevalve asjas nr 5-20-2

Austatud Riigikohtu esimees

Leian, et maakatastriseaduse § 18² lõige 4 ja alternatiivina vaidlustatud väidetav regulatsiooni puudumine ei piira kohaliku omavalitsuse põhiseaduslike tagatise meelevaldselt ega ebaproportsionaalselt ning on põhiseadusega kooskõlas.

Kohalik omavalitsus otsustab ja korraldab kõiki kohaliku elu küsimusi seadustega kooskõlas ja iseseisvalt ([Eesti Vabariigi põhiseaduse](#) (PS) § 154 lg 1). Kohaliku omavalitsuse õigus kohaliku elu küsimusi lahendada ei ole piiratu. Seadusega võib kohaliku omavalitsuse otsustusruumi piirata.

Eesti loodusvarad ja loodusressursid, sealhulgas maavara, on rahvuslik rikkus, mida tuleb kasutada säästlikult (PS § 5). Maavara kaevandamisõiguse üle otsustamine on seaduse kohaselt riigi ülesanne (maapõueseaduse § 48 ja § 11). Maavara peab saama üldistes huvides kaevandada ja selle tagamiseks on seaduses kohaliku omavalitsuse otsustuspädevust mõnevõrra piiratud. See ei ole kohaliku elu küsimus.

Seda, kas ja mis ulatuses saab kohaliku omavalitsuse pädevust riigi huvides piirata, on Riigikohus varem käsitlenud nii maavara kaevandamisõiguse¹ kui ka planeerimisõiguse² ja katastriüksuse sihtotstarbe muutmise³ kontekstis. Kuigi varasemates lahendites on vaidluse all olnud teised normid, on Jõelähtme Vallavolikogu taotluse küsimus sisult sarnane.

I Taotluse lubatavus

1. [Põhiseaduslikkuse järelevalve kohtumenetluse seaduse](#) (PSJKS) § 7 kohaselt võib kohaliku omavalitsuse volikogu esitada taotluse tunnistada seadus või selle säte kehtetuks üksnes siis, kui seadus või selle säte on vastuolus kohaliku omavalitsuse põhiseaduslike tagatistega. Õigustloova akti puudumise vaidlustamise õigust võib järeldada nii PSJKS §-st 4 kui ka Riigikohtu praktikast.⁴ Seejuures peab volikogu taotluse esitamise otsuse tegema koosseisu poolthääle enamusega

¹ RKPJKo, [3-4-1-9-09](#).

² RKPJKo, [5-18-4](#).

³ RKPJKo, [3-4-1-13-09](#).

⁴ RKÜKo, [3-4-1-8-09](#), p 74; RKPJKo, [3-4-1-26-14](#), p 47.1.

([kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse](#) (KOKS) § 45 lg 5). Peale selle peab volikogu olema kiitnud heaks ka taotluse lõppteksti.⁵

2. Taotluse lubatavuse eeldused on täidetud. Taotluse on esitanud Jõelähtme Vallavolikogu, kes on selle teksti ühel häälel heaks kiitnud ([volikogu 13.02.2020 koosoleku päevakorrapunkt nr 18](#)). Volikogu põhjendab taotlust sellega, et vaidlustatav norm või alternatiivselt seaduses vastava regulatsiooni puudumine riivab kohaliku omavalitsuse PS § 154 lõikest 1 tulenevat kohaliku omavalitsuse põhiseaduslikku tagatist.

II Taotlus ja kohaliku omavalitsuse põhiseaduslike tagatiste piiramine

3. Jõelähtme Vallavolikogu taotleb, et põhiseadusega tunnistataks vastuolus olevaks:

- [maakatastriseaduse](#) (MaaKatS) § 18² lg 4, mis kohustab valla- või linnavalitsust määrama katastriüksusele, mille kohta on antud kaevandamisluba, mäetööstusmaa või turbatööstusmaa sihtotstarbe või
- õigusnormide andmata jätmise, milles sätestatakse kaevandamisloa andmisest keeldumise alusena maavara kaevandamise vastuolu kehtivate planeeringutega.

4. PS § 154 lg 1 kohaselt otsustavad ja korraldavad kõiki kohaliku elu küsimusi kohalikud omavalitsused, kes tegutsevad seaduse alusel iseseisvalt. Sellest tuleneva kohaliku omavalitsuse põhiseadusliku tagatise põhisisu on kohaliku omavalitsuse otsustus- ja valikudiskretsioon kohaliku elu küsimuste lahendamisel.⁶

5. Kohaliku omavalitsuse ülesanne on mh korraldada ruumilist planeerimist (KOKS § 6 lg 1). Kohaliku omavalitsuse üksusel on planeerimispädevus, mida ta realiseerib üldplaneeringu, detailplaneeringu ja kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu algatamise, koostamise ja kehtestamisega, nii nagu on sätestatud [planeerimisseaduses](#) (PlanS). Ruumilise planeerimise üks väljund on ka katastriüksuse sihtotstarbe määramine (MaaKatS § 18 lg 1).

6. Kaevandamisloa olemasolu korral saab kohalik omavalitsus määrata katastriüksusele üksnes mäetööstusmaa või turbatööstusmaa sihtotstarbe (MaaKatS § 18² lg 4). Muul juhul saab kohalik omavalitsus sihtotstarbe määrata planeeringu, tegeliku kasutuse või maaüksusel asuva ehitise kasutusotstarbe alusel (MaaKatS § 18 lg 1). Ruumilisel planeerimisel ja katastriüksuse sihtotstarbe määramisel ei saa seega kohalik omavalitsus piiramatult kasutada kohaliku elu küsimuse iseseisva otsustamise ja korraldamise pädevust, kui seadus näeb ette, milline sihtotstarve teatud juhul tuleb määrata.

7. Varasemal maaüksuse sihtotstarbel ega kehtivatel planeeringutel ei ole kaevandamisloa andmisel määravat tähtsust: kohalik omavalitsus võib planeeringute tõttu või muudel kaalutlustel olla kaevandamisloa andmise vastu, kuid Vabariigi Valitsuse loal võidakse kaevandamisluba anda vastuseisust hoolimata (MaaPS § 55 lg 4). Seega ei ole kaevandamisloa andmisel määrav, kas ja mis planeeringud kavandataval kaevandamisalal kehtivad ega see, milline on maakatastrisse kantud sihtotstarve kaevandamisloa andmise hetkel. Niisiis riivab kohaliku omavalitsuse põhiseaduslikult tagatud kohaliku elu küsimuste otsustamise ja korraldamise pädevust kaevandamisloa andmine ja kaevandamisloa menetlus, mitte aga niivõrd MaaKatS § 18² lg 4 või alternatiivina vaidlustatud õigusnormide andmata jätmise.

⁵ RKPJKo, [3-4-1-3-16](#), p 81.

⁶ RKPJKo, [3-4-1-2-09](#), p 29.

III Vaidlustatud säte

MaaKats § 18² lg 4:

(4) *Katastriüksusele, millele on välja antud maavara kaevandamise luba, määratakse kaevandamisloast tulenev mäetööstusmaa või turbatööstusmaa sihtotstarve.*

IV Vaidlustatud sätte põhiseaduspärasus

8. Kohaliku omavalitsuse põhiseaduslikud tagatised (PS § 154 lg 1) ei ole piiramatud. Kohalik omavalitsus peab seaduslikkuse põhimõtte kohaselt arvestama kohaliku elu küsimuste otsustamisel ja korraldamisel ka neid seadusest tulenevaid nõudeid, mis tema otsustuspädevust (enesekorraldusõigust) piiravad. Riigikogu võib seadusega kohaliku omavalitsuse pädevust piirata mistahes õiguspärasel eesmärgil, arvestades põhiseadusest tulenevaid põhimõtteid.

9. Kõnealusel juhul on Riigikogu seadusega sätestanud riiklikest huvidest lähtuva regulatsiooni, mille järgi:

- kohalik omavalitsus peab katastriüksusele määrama kaevandamisloaga kooskõlas oleva sihtotstarbe (mäetööstusmaa või turbatööstusmaa);
- ei takista kaevandamisloa andmist see, kui kaevandamine võib olla vastuolus kehtivate planeeringutega.

10. PS § 154 lg-st 1 ei tulene, et kohaliku omavalitsuse huvid, mis on kirjeldatud planeeringutes, peaksid tingimata kaevandamisloa andmist takistama. Vastupidine järeldus võib olla vastuolus unitaarriigi põhimõttega (PS § 2). Kohalik omavalitsus asub riigi territooriumil ja paratamatult tuleb kohalikul omavalitsusel kohalike ülesannete otsustamisel ja korraldamisel arvestada seadustest tulenevate riigi huvides sätestatud regulatsiooniga.⁷ Riigi huvid ei pruugi kattuda kohaliku omavalitsuse huvidega. Maavara kaevandamisõiguse üle otsustamine ei ole seaduse järgi kohaliku elu küsimus, vaid PS § 5 kohaselt riikliku tähtsusega küsimus.⁸

11. Kohalik omavalitsus ei ole PS II peatükis sätestatud põhiõiguste kandja, vaid PS § 14 kohaselt kohustatud subjekt – kohalik omavalitsus peab tagama põhiõigused. Olukorras, kus kohaliku omavalitsuse pädevust kohaliku elu küsimuse otsustamisel riivatakse riigielu küsimuse lahendamiseks kehtestatud seadusega, ei tule riive õiguspärasuse hindamisel järgida proportsionaalsuskontrolli nõudeid.⁹ Riigikohus on sellisel juhul pidanud piisavaks riive hindamist meelevaldsuse keelu põhimõtte kohaselt.¹⁰ Piirang on õiguspärane, kui see on formaalselt põhiseaduspärane, teenib põhiseaduspärast eesmärki ja aitab seda saavutada. Samas on Riigikohus PS § 154 lg 1 riive õiguspärasust varem hinnanud ka PS §-st 11 tuleneva proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt.¹¹

Formaalne põhiseaduspärasus

12. Vaidlustatud säte või alternatiivselt kohaliku omavalitsuse huvidele vastava regulatsiooni kehtestamata jätmine on formaalselt põhiseaduspärane. Seadusandlik võim kuulub Riigikogule (PS § 59), kes on ettenähtud menetlusreeglite kohasel võtnud oma pädevuses oleva küsimuse

⁷ RKPJKo, [3-4-1-2-09](#), p 33; RKPJKo, [3-4-1-30-15](#), p 29; RKHKo, [3-17-2132](#), p 11.

⁸ RKPJKo, [3-4-1-9-09](#), p 25.

⁹ RKPJKo, [5-18-4](#), p 79.

¹⁰ RKPJKo, [3-4-1-3-16](#), p 88.

¹¹ RKPJKo, [3-4-1-9-06](#), p-d 22–23.

reguleerimiseks vastu võtnud seaduse, mis sisu poolest piirab kohaliku omavalitsuse kohaliku elu küsimuse otsustamise ja korraldamise pädevust.

13. MaaKatS § 18² lg 4 on ühemõtteline ja selge ning vastab õigusselguse põhimõttele. See säte seab katastriüksuse sihtotstarbe muutmise õiguslikuks aluseks ka kaevandamisloa ja kohustab sihtotstarbeks määrama mäetööstusmaa või turbatööstusmaa sihtotstarbe.

14. Õigusselguse hindamisel tuleb muu hulgas arvestada sellega, kes seda normi rakendada hakkab. Põhiseadusvastase õigusselgusetusega on tegemist üksnes siis, kui normide tõlgendamisel tekkinud küsimusi ei ole võimalik mõistlikult kõrvaldada ka normide eesmärki ja kujunemislugu, teisi õigusakte, õiguse üldpõhimõtteid jms arvesse võttes ning selline selgusetus takistab kohalikul omavalitsusel oma seadusest tulenevaid kohustusi kindlaks teha ning täita.¹²

MaaKatS § 18² lg-t 4 rakendab valla- või linnavalitsus, kes on eeldatavalt võimeline oma tegevuse aluseks olevaid õigusnorme mõistma ja vajaduse korral koosmõjus teiste õigusnormidega tõlgendama. MaaKatS § 18² lg 4 õige rakendamine eeldab üld- ja erinormi tõlgendusreegli (*lex specialis derogat legi generali*) tundmist. MaaKatS § 18² lg 4 on katastriüksuse sihtotstarbe määramise üldise korra (MaaKatS §-st 18) erinorm. Maakatastriseadus reguleerib katastriüksuse sihtotstarbe määramist, kuid sihtotstarbe määramise õiguslikud alused (planeeringud, kaevandamisluba, ehitise kasutusluba jmt) tekivad teiste seaduste alusel korraldatud menetlustes. Maakatastriseaduse sätted ei ole teistes seadustes reguleeritud muude menetluste erinormid. Teisisõnu, MaaKatS § 18 ja § 18² ei reguleeri ruumilist planeerimist ega ole seega planeerimisseaduse erinormid.

MaaKatS § 18² lg 4 ei ole õigusselgusetu põhjusel, et koos selle lisamisega ei muudetud muid katastriüksuse sihtotstarbe määramisega seonduvaid õigusnorme. Eesti õiguskorras on selline praktika levinud ja see on kooskõlas hea õigusloome tavaga. Näiteks Vabariigi Valitsuse 22.12.2011 määrusega nr 180 kehtestatud [hea õigusloome ja normitehnika eeskirja](#) § 4 kohaselt ei loeta vastuoluks üld- ja erisätte olemusest tulenevaid erisusi. Sama tuleneb [Riigikogus menetletavate eelnõude normitehnika eeskirja](#) §-st 4. Seega, isegi kui MaaKatS § 18² lg 4 oleks planeerimisseaduse mõne sätte erinorm, ei tekitaks selle sätte lisamisega kaasnevalt planeerimisseaduse muutmata jätmise õigusselgusetust, mida poleks võimalik tõlgendamise abil lahendada.

See, et seaduses pole eraldi sättega täpsustatud, kuidas tuleb lahendada kaevandamisloa vastuolu planeeringuga, ei tähenda õigusselgusetust. Niisuguse olukorra saab lahendada kehtivates seadustes ette nähtud menetlusreeglite kohaselt: planeeringud, mida ei saa enam ellu viia, tuleb kehtetuks tunnistada või muuta.

Materiaalne põhiseaduspärasus

15. Jõelähtme Vallavolikogu taotluses on kaks alternatiivset nõuet. Esimene nõue käsitleb katastriüksuse sihtotstarbe muutmist (MaaKatS § 18² lg 4) ja teine kohaliku omavalitsuse planeeringu mõju kaevandamisloa andmise menetlusele ehk seda, et õigusakt ei näe kaevandamisloa andmise takistusena ette kaevandamise vastuolu planeeringuga. Kuna katastriüksuse sihtotstarbe määramine on kohaliku omavalitsuse planeerimispädevusega seonduv rakenduslik küsimus, on sisu poolest ehk olulisemgi taotluse teine nõue.

¹² RKPJKo, [3-4-1-23-15](#), p 98.

Sisuliselt on vaidlustatud kohaliku omavalitsuse planeerimispädevuse piiramine riigielu küsimuse lahendamise eesmärgil. Riigikohus on põhimõtteliselt sama küsimust varem käsitlenud nii kaevandamisõiguse kui ka planeerimisõiguse ja katastriüksuse sihtotstarbe seisukohalt.¹³ Need seisukohad on jätkuvalt asjakohased ning kohtuotsuste põhjendusi siinkohal ei korrata.

16. MaaKatS § 18² lg 4 ega ka Jõelähtme Vallavolikogu taotluses käsitletud sisuga õigusakti andmata jätmise ei ole materiaalselt põhiseadusega vastuolus. Kohaliku omavalitsuse põhiseaduslikult tagatud kohaliku elu küsimuse otsustamise ja korraldamise pädevust ei riivata meelevaldselt ega ebaproportsionaalselt.

Pole kahtlust, et regulatsioon, mille kohaselt ei takista kohaliku omavalitsuse vastuseis kaevandamisloa andmist, aitab kaasa nii kaevandamisloa andmisele kui ka kaevandamisega alustamisele.

Selline regulatsioon ei ole ebaproportsionaalne, vaid on vajalik, sobiv ja mõõdukas. Kohalik omavalitsus kaasatakse kaevandamisõiguse andmisse, tema pädevuse piiramisega tuleb arvestada, kuid see ei ole ainumäärava kaaluga. Peale selle saab kohalik omavalitsus osa maavara kaevandamismahu alusel makstavast keskkonnatasust ([keskkonnatasude seadus](#) § 4 lg 2), mis aitab mõnevõrra tasakaalustada kohaliku omavalitsuse enesekorraldusõiguse piiramist ja riiklike huve.

17. Kohaliku omavalitsuse põhiseaduslikke tagatise saab seadusega piirata mistahes õiguspärasel eesmärgil ja viisil, mis peab aitama seda eesmärki saavutada, st piirang ei tohi olla meelevaldne.

Kõnealusel juhul tuleneb õiguspärane eesmärk PS §-st 5: maavara on rahvuslik rikkus ja seda tuleb kasutada säästlikult. Maavara kaevandamisõiguse üle otsustamine on riigielu küsimus ja see ei ole PS § 154 lg-s 1 nimetatud kohaliku elu küsimus. Ülekaaluka riikliku huvi korral peab maavara kaevandamine olema võimalik.

18. Kaevandada ei saa kaasneva negatiivse mõjuta. Kuigi kaevandamisõiguse üle otsustamine on riigielu küsimus, piirab kaevandamisõiguse realiseerimine nii isikute põhiõigusi kui ka kohaliku omavalitsuse põhiseaduslikke tagatise. Kõnealuse taotluse puhul tuleb käsitleda vaid kohaliku omavalitsuse põhiseaduslike tagatiste piiramist.

Kaevandamisega kaasnevad mõjud selgitatakse välja kaevandamisloa menetluses. Kõiki asjaolusid tuleb kaaluda ja vajaduse korral määrata kaevandamisloaga nõudeid ja kõrvaltingimusi (MaaPS § 56 lg 1 p 9, lg 2). Kohalik omavalitsus kaasatakse kaevandamisloa menetlusse ja tal on võimalik esitada oma seisukohad (MaaPS § 49 lg 6). Kohalik omavalitsus peab kaevandamisloa andmise menetluses esile tooma kõik olulised asjaolud, sh need planeeringud, mis on kaevandamisega vastuolus. Tuleb arvestada, et kohalik omavalitsus peab kaevandamisloa andmise korral need planeeringud kas kehtetuks tunnistama (nt [haldusmenetluse seaduse](#) § 66 lg 2 p 2 alusel) või algatama nende muutmise. See võib mõjutada seda, kui kulukaks kujuneb kaevandamisõiguse realiseerimine ning seda aspekti saab ja peab kaevandamisloa andja otsuse tegemisel arvestama.

Seega ei näe seadus ette, et kaevandamisloa saaks anda kohaliku omavalitsuse seisukohti ignoreerides ja kaalumata jättes. Ometi ei tähenda see, et kohaliku omavalitsuse seisukohtadel, mis võivad tugineda kehtivatele planeeringutele või ka muudele asjakohastele haldusaktidele, peaks olema kaevandamisloa andmisel ainumäärav ja loa andmist välistav tähendus.

¹³ RKPJKo, [3-4-1-9-09](#); RKPJKo, [5-18-4](#); RKPJKo, [3-4-1-13-09](#).

19. Kui kohalik omavalitsus on kaevandamisloa andmise vastu, saab kaevandamisloa anda kui Vabariigi Valitsuse hinnangul on kaevandamisloa andmiseks ülekaalukas riigi huvi (MaaPS § 55 lg 4). Samasuguse regulatsiooni nägid ette ka varasemad maapõuseaduse redaktsioonid (kuni 31.12.2016 kehtinud redaktsioon § 34 lg 1 p 16 ja lg 2; kuni 09.05.2004 kehtinud redaktsioon § 29 lg 2 p 5). Seega on seaduses ette nähtud regulatsioon, mille abil saab hinnata riigi huvi kaalukust.

20. Põhiseadusest ei saa tuletada, et kui kaalutusotsuse tegemisel kaalutakse riiklikku huvi ja kohalikku huvi, siis peaks seadus määrama kohaliku huvi riigi huvist kaalukamaks. Pigem saab põhiseadusest järeldada vastupidist. Ei ole kaalukat põhjust, miks peaks kohalikul omavalitsusel tema kehtestatud planeeringute kaudu olema riigielu küsimuseks oleva kaevandamisloa andmisel sisuliselt vetoõigus. Riigil on kohustus hoolitseda kogu riigi huvide ja arengu eest tervikuna, sellest võib tuleneda vajadus anda kaevandamisluba kohaliku omavalitsuse vastuseisule vaatamata.

Kui kohalikul omavalitsusel oleks kaevandamisloa andmisel vetoõigus, võib riigielu küsimuste lahendamine muutuda kohalike huvide tõttu võimatuks, sest kogu Eesti riigi maismaa on mõne kohaliku omavalitsuse haldusterritoorium. Kaevandamisväärsset ja kättesaadavat maavara ei ole igal pool. Planeeringuga ega muu õigusaktiga ei saa määrata maavara asukohta, hoopis planeeringutes tuleb arvestada maavara asukohaga (MaaPS § 14 ja 15). Maavara olemasolu või puudumine ei sõltu inimeste, kohaliku omavalitsuse ega ka riigi soovist, vaid lähtub maapõue geoloogilisest ehitusest.

Katastriüksuse sihtotstarbe määramine

21. MaaKatS § 18² lõikega 4 lisatakse katastriüksuse sihtotstarbe muutmiseks õiguslik alus, mis võimaldab katastriüksuse sihtotstarvet muuta planeeringu muutmise menetluseta. Kui kaevandamisluba on antud planeeringumenetlusega samaväärses avatud menetluses, kuhu on kaasatud ka kohalik omavalitsus, pole põhjust üksnes katastriüksuse sihtotstarbe muutmiseks maakatastris algatada uut planeeringumenetlust. See oleks asjaolusid arvestades ebaproportsionaalselt koormav ja eesmärgipäratu.

22. Maakatastri kanne on informatiivne. Sellel on õiguslik tähendus õigusaktis määratud juhtudel, näiteks maa maksustamisel või maal asuva tehnovõrgu vahetu seadusjärgse talumistasu määra arvestamisel (asjaõigusseaduse rakendamise seaduse § 15⁵). Maakatastrisse kantakse teave, mis konkreetse maaüksuse kohta teada on. Maakatastri pidamise eesmärk on kinnisasja piiri, ruumilist ulatust, maa väärtust, looduslikku seisundit ja maa kasutamist kajastava informatsiooni registreerimine ja sellekohase teabe kvaliteedi, säilimise ja avalikkusele kättesaadavuse tagamine (MaaKatS § 1¹ lg 1). Maakatastriseadus ega selle alusel peetav maakatastri kanne ei anna maakasutusele õiguslikku alust.

23. Kaevandamisluba on katastriüksuse sihtotstarbe muutmise üks võimalik õiguslik alus. Katastriüksuse sihtotstarbe saab määrata ka planeeringu, katastriüksusel asuva ehitise kasutusotstarbe või maa tegeliku kasutuse alusel (MaaKatS § 18 lg 1). Maa sihtotstarbe määramise õiguslik alus tekib muude seaduste alusel korraldatavates menetlustes: planeeringute puhul on see planeerimisseadus, ehitistega maatüki puhul ehitusseadus (ehitise kasutusotstarve), kaevanduste puhul maapõuseadus. Üksnes siis, kui maaüksusel ei asu ehitisi, võib katastriüksuse sihtotstarbe määrata ka tegeliku kasutuse alusel.

Kuni 30.06.2018 kehtinud MaaKatS ([§ 18 lg 2 ja 6](#)) redaktsiooni kohaselt määrati maaüksuse sihtotstarve detailplaneeringu või üldplaneeringu kohaselt, ja üksnes siis, kui üldplaneeringus ei olnud sihtotstarvet määratud, võis sihtotstarbe määrata kohaliku omavalitsuse volikogu (tegeliku maakasutuse alusel). Kui üldplaneeringus oli määratud mingi muu sihtotstarve, mis ei näinud ette kaevandamist, saanuks kaevanduse alla jääva maa sihtotstarvet muuta vaid üldplaneeringut muutes.

24. Katastriüksuse sihtotstarbe määramine on kohaliku omavalitsuse ülesanne. Seaduses ei ole määratud, millal täpselt peab katastriüksuse sihtotstarvet maakatastris muutma. MaaKatS § 19 kohaselt peab kohalik omavalitsus katastripidajat teavitama ühe kuu jooksul otsuse tegemise päevast arvates. Seadusest saab siiski tuletada, millal hiljemalt tuleb teha katastriüksuse sihtotstarbe muutmise otsus. Kuna maakatastri pidamise eesmärk on tegelikkuse kajastamine, järeldeb sellest, et katastriüksuse sihtotstarve tuleb muuta, hiljemalt kui maaüksust hakatakse kasutama kaevandamiseks.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Ülle Madise

Ago Pelisaar 693 8407
Ago.Pelisaar@oiguskantsler.ee